

"Бачимо кожен рух": відверте інтерв'ю командира ОТУ "Одеса" про звільнення Кінбурнської коси та шлях до Криму

17 червня, 07:00 11 хв
 Софія Трошук Віра Коновал

- Facebook
- Twitter
- Telegram
- WhatsApp
- Print

- Чи справді Росія може захопити Одесу?
- Яка загроза для України є з боку Придністров'я?
- Про роль офіцера у війні
- Як Україні перемогти в екзистенційній війні проти Росії?

Після чергової нічної атаки росіян на Одесу у повітрі штабу ще відчувається напруга безсонної ночі. Дзвінки, короткі доповіді, приглушені голоси військових – атмосфера, в якій війна не зупиняється ні на хвилину.

Командир ОТУ "Одеса" полковник **Денис Носіков** відповідає за широку смугу оборони від кордону з тимчасово окупованим Придністров'ям на заході – до Вилковога на півдні – та Миколаєва на сході. Це практично все Чорноморське узбережжя, яке залишилося під контролем України після повномасштабного вторгнення, та сотні кілометрів на суші.

Полковник заходить на командний пункт стримано й спокійно. Втома помітна в очах, але не в голосі – зібраний, енергійний, із тією фронтовою іронією, яка допомагає тримати ритм у найважчі дні.

Перші хвилини розмови з полковником – кілька жартів, короткі репліки про ніч без сну і каву, яку вже ніхто не рахує. Але щойно починаємо говорити про оборону півдня та безпеку Одеси – інтонація змінюється. Жарту залишаються за кадром. Далі у матеріалі **24 Каналу** – жорстка, чесна і серйозна розмова про війну, відповідальність і ціну стійкості, яку щодня доводиться платити.

📞 Якщо Telegram заблокують Не губіть 24 Канал – підписуйтеся на нас у WhatsApp
Додати
 ДІВІТЬСЯ ТАКОЖ: "Ми не знали, що це майор": як група ССО ліквідувала офіцера ракетних військ Росії під час боїв за Київ

Чи справді Росія може захопити Одесу?

Одразу з берега в кар'єр. Чи є сьогодні у ворога бодай найменші шанси на сухоході загрожувати Одесі та іншим містам області?

Коли ви кажете про берег і кар'єр, я рефлекторно загадую всі потенційні місця висадки ворожого десанту й карти їх мінування. З цим у нас уже надіяно. Загалом ми практично завершили облаштування інженерних споруд – це три ешелони оборони області й ще три ешелони кругової оборони самої Одеси.

Кожен автомобільний шлях, транспортна розв'язка, залізничне полотно та мости в разі потреби стануть смертельною пасткою для ворога. Окрім цього – тетраедри, малопомітні перешкоди, танкові рови, заздалегідь визначені кілзони та багато іншого.

Запевнюю, просто так сюди ніхто не зайде!

Усе, про що я вам розповідаю, – не бравда, а робота на випередження, профілактика можливих проблем. Ворог постійно здійснює космічну та повітряну розвідку півдня України. Наразі росіяни зіставляють свої можливості з нашими й розуміють, що будь-яка спроба атакувати на цій ділянці фронту рівнозначна самогубству. І це реальний результат нашої роботи.

Як захищений півень України / Фото надані 24 Каналу

На півдні України є території, куди ворог зайшов ще на початку повномасштабного вторгнення, зокрема Кінбурнська коса. Звідти по прямій через Дніпровсько-Бузький лиман до Очакова – менше ніж 5 кілометрів, до Одеси – трохи більш як 60. Чи вбачаєте ви загрозу на цьому напрямку?

Так, тут ворог намагається постійно створювати проблеми. 99% їхніх FPV-дронів ми садимо засобами РЕБ. Але є питання по дронах на оптоволоконі, і ми його також вирішуємо. Для надійної логістики будемо антидронові тунелі.

Ми щодня знищуємо їхні засоби ураження – артилерію різного калібру. Як тільки тижня або ніч – вони намагаються підтягнути нові системи, але буквально впродовж тижня ми перетворюємо їх на металолом. У нашому арсеналі є достатньо засобів БПЛА середньої дальності, так звані middle strike. Ми завдаємо ураження на ту глибину, яку нам потрібно.

Зліт важкого middle strike-бомбера "Backfire" / ОТУ "Одеса"

Зараз ми разом із силами та засобами старших начальників з УВ(с) "Південь" практично відірали логістику окупантів на косі. Постачання боєприпасів продовольства та пального фактично зупинене. Солдат без їжі та прісної води воювати не зможе. Тому, за даними розвідки, у них зараз йде евакуація.

Питання звільнення Кінбурнської коси дуже важливе. Для мене особисто цей шлях через косу – дорога додому, до рідного Криму, де я народився і виріс. Прийде час і ми повернемося!

Яка загроза для України є з боку Придністров'я?

Якщо Кінбурнська коса тісно пов'язана з морем, то вглиб континентальної України у зоні відповідальності ОТУ "Одеса" існує ще одна потенційна точка дотику з агресором – контингент російських військ у тимчасово окупованому Придністров'ї. Яка загроза для України надходить звідти?

Вони здатні на провокації, різноманітні демонстраційні дії за наказом із Москви, але їхнє озброєння перебуває у плачевному стані. Ізоляція дається взнаки.

Найбільша небезпека – це склади боєприпасів у селі Кобасна. Ще з часів Західної групи військ СРСР там зберігаються старі танкові снаряди, боккомплекти для РСЗВ, постріли для РПГ та авіаційні бомби. Щоправда, аеродром, як і військова авіація, – несправні.

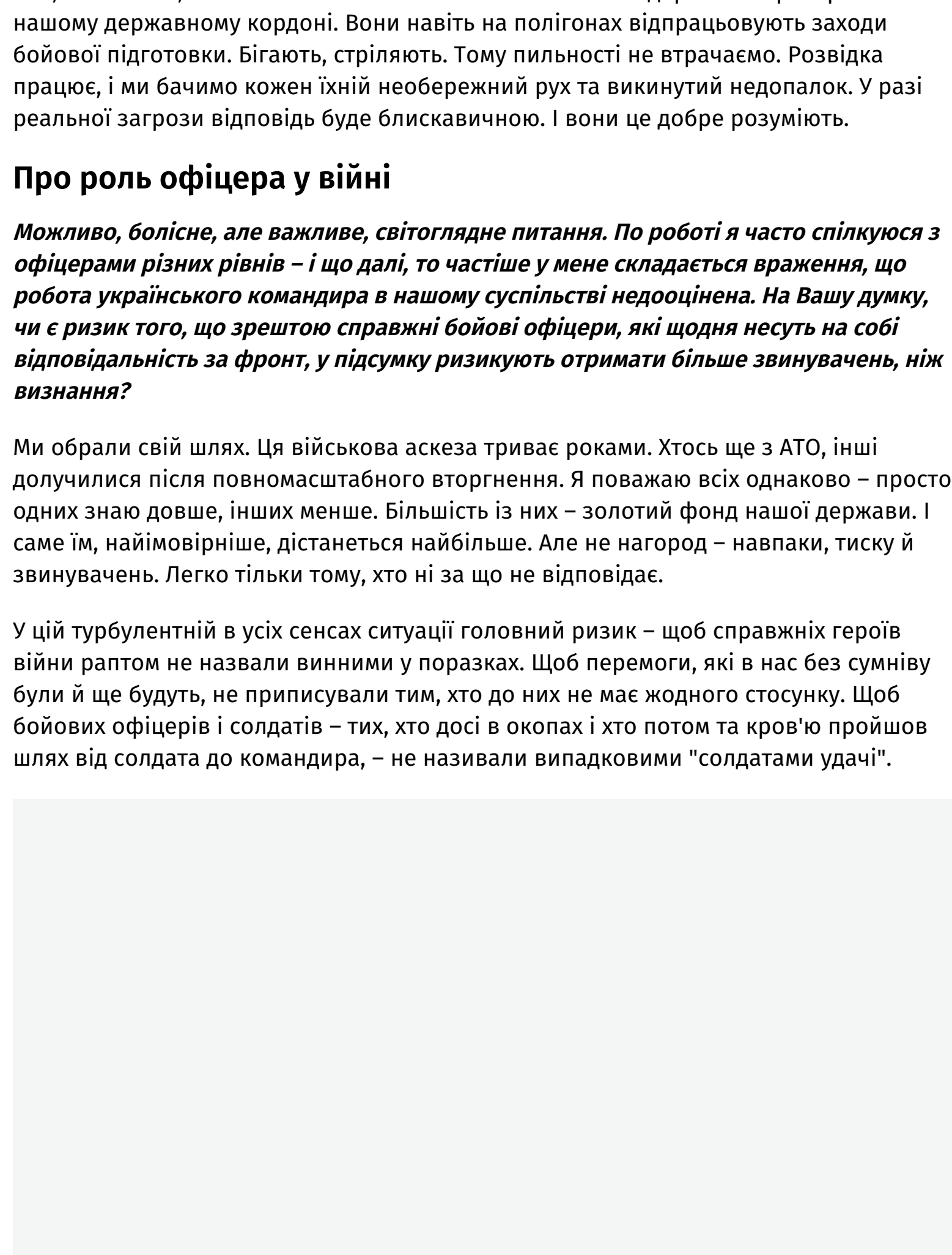
Але, хай там як, маємо чисельний військовий контингент держави-агресора на нашому державному кордоні. Вони навіть на полігонах відпрацьовують заходи бойової підготовки. Бігають, стріляють. Тому пильності не втрачаємо. Розвідка працює, і ми бачимо кожен їхній необережний рух та викинувий недопалок. У разі реальної загрози відповідь буде блискавичною. І вони це добре розуміють.

Про роль офіцера у війні

Можливо, болісно, але важливе, світоглядне питання. По роботі я часто спілкуюся з офіцерами різних рівнів – і що далі, то частіше у мене складається враження, що робота українського командира в нашому суспільстві недооцінена. На Вашу думку, чи є різниця того, що зрештою справжні бойові офіцери, які щодня несуть на собі відповідальність за фронт, у підсумку ризикують отримати бідше звинуваченн, ніж визнання?

Ми обрали свій шлях. Ця військова аскеза триває роками. Хтось ще з АТО, інші долучилися після повномасштабного вторгнення. Я вважаю всіх однаково – просто одних знаю довше, інших менше. Більшість із них – золотий фонд нашої держави. І саме їм, наймовірніше, дістанеться найбільше. Але не нагород – наплавки, таску й звинувачень. Легко тільки тому, хто ні за що не відповідає.

У цій турбулентній в усіх сенсах ситуації головний ризик – щоб справжніх героїв війни раптом не назвали винними у поразках. Щоб перемоги, які в нас без сумніву були й ще будуть, не приписували тим, хто до них не має жодного стосунку. Щоб бойових офіцерів і солдатів – тих, хто досі в окопах і хто потом та кров'ю пройшов шлях від солдата до командира, – не називали випадковими "солдатами удачі".

Денис Носіков разом з особовим складом "у полях" / Фото надане 24 Каналу

Світ так владатовий, що першими йдуть найкращі побратими. Ми живемо з цим боєм, і це додаткова мотивація – в пам'ять про них битися далі.

Як Україні перемогти в екзистенційній війні проти Росії?

Головний фронт сьогодні часто проходить не лише на лінії бойових дій, а й усередині самого суспільства – там, де вирішується, чи здатні українці залишатися єдиним опри втому, нерівність і різний досвід війни. Чи залишилися ще люди, здатні на самопожертву заради перемоги?

Психологи кажуть, що самопожертва – це певне порушення базового інстинкту самозбереження (посміхається, – 24 Канал). Здорові, пропрацьовані гедоністи як жили своє найкраще життя, так і живуть. От тільки їхнє життя відбувається завдяки нашій самопожертві. Так, одна частина суспільства сплачує рахунки іншої. Так бути не повинно.

І я поясню, чому. Саме в цьому місці починається конфлікт інтересів. Звідси випливають питання справедливої мобілізації, розподілу обмежених ресурсів країни, права на ротачію, права на створення сім'ї та нормальних людських умов життя.

Окремо я б виділив ветеранів війни. Ці хлопці й дівчата вже всім усе довели. Саме вони, відповідно до своїх навичок і знань, повинні обіймати управлінські посади в державних та правоохоронних органах, а також органах місцевого самоврядування. Тоді все буде чітко і не буде поділу між тилом та передовою.

Рветься там, де тонко. Ворог проводить свої інформаційні спецоперації саме на ґрунті внутрішніх непорозумінь в Україні. Його завдання – нас роз'єднати, поділити на різні соціальні групи, які ворогуватимуть між собою. "Розділяй і володарюй" придумали далеко не дурні, але вкрай цинічні люди.

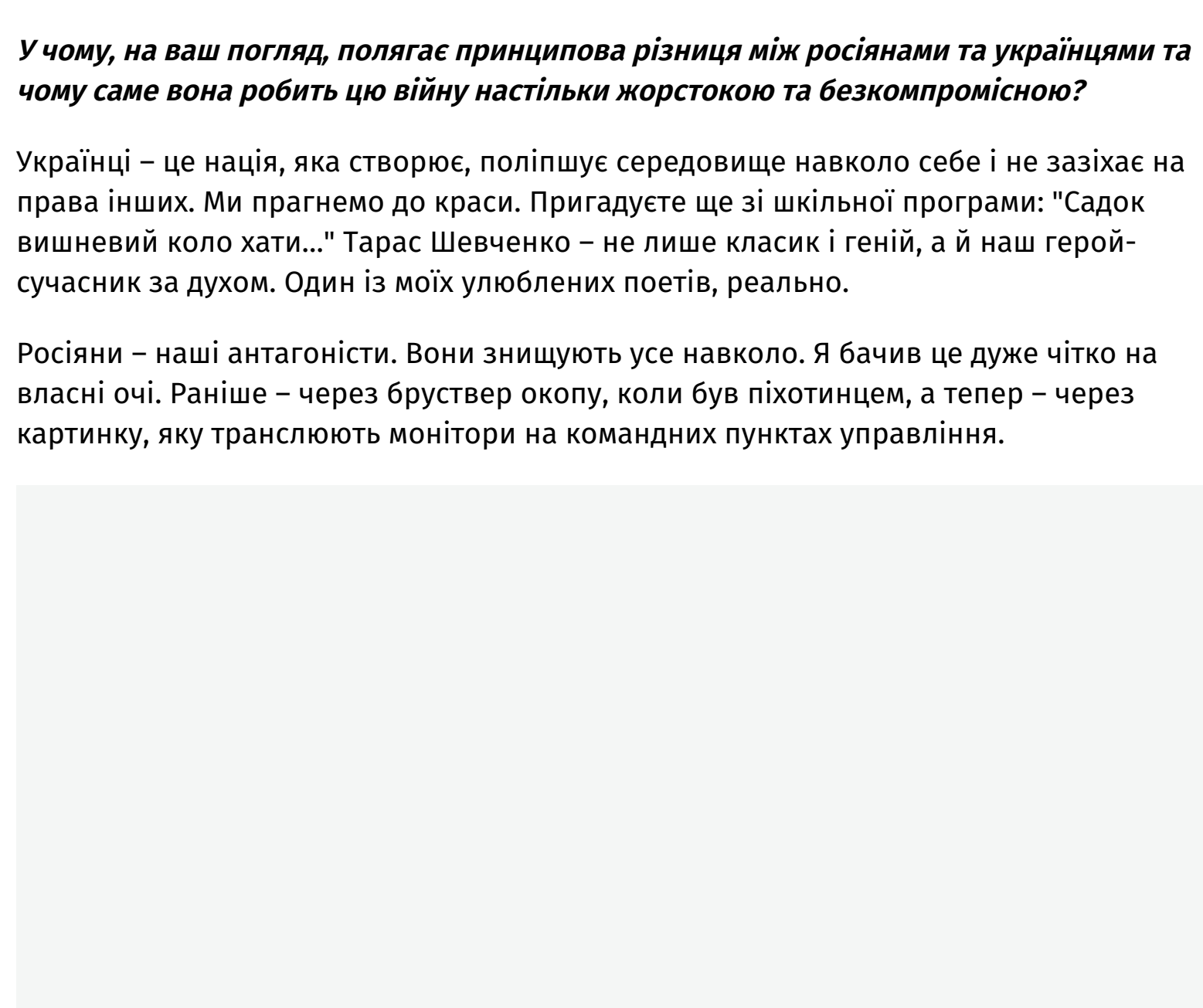
Вистояти в гібридній війні, складником якої є інформаційне протистояння, зможе лише об'єднане суспільство.

І тут я не хочу приміряти мантию професора чи піджак аналітика, але нам, військовим, очевидно: на фронті, щоб виконати завдання і вижити, завжди треба пам'ятати, що тебе чекають удома. А це відчуття – уже більше про цінності. На цій основі ми всі мали б об'єднатися. Після перемоги вся країна повинна повернутися до себе – додому.

У чому, на ваш погляд, полягає принципова різниця між росіянами та українцями та чому саме вона робить цю війну настільки жорстокою та безкомпромісною?

Українці – це нація, яка створює, поліпшує середовище навколо себе і не зазіхає на права інших. Ми прагнемо до краси. Пригадуєте ще зі шкільної програми: "Садок вишневий коло хати..." Тарас Шевченко – не лише класик і геній, а й наш герой-сучасник за духом. Один із моїх улюблених поетів, реально.

Росіяни – наші антагоністи. Вони знищують усе навколо. Я бачив це дуже чітко на власні очі. Раніше – через бруствер окопу, коли був пілотинцем, а тепер – через картинку, яку транслюють монітори на командних пунктах управління.

Денис Носіков на командному пункті / Фото надане 24 Каналу

Ідея ворога проста і зрозуміла: всіх убити, принизити, зґвалтувати, пограбувати. Не можеш досягти успіху сам – тягни донизу сусіда.

Росіяни у своїх поглядах на світ – типові троплодиги, а Україна для них – так звана "законна ціль".

Чого лише варті слова їхнього ватажка Путіна, які він із неприхованою насолодою сказав напередодні повномасштабного вторгнення: "Нравится, не нравится – терпи, моя красавице!" Це типовий сленг голаника та гвалтівника.

Масмо говорити з ними з позиції сили, зокрема за підтримки міжнародної спільноти. Для цього наш Верховний Головнокомандувач Володимир Зеленський на міжнародній арені робить дуже грамотні, вчасні та сильні кроки.

Якщо бажання нищити й ненависть до українців у ворога закладені на рівні інстинктів, то як нам тоді перемогти в цій екзистенційній війні за незалежності?

На жаль, далеко не все залежить від нас самих. Єдине, що справді вирішувати нам, – це ким бути: жертвами цієї війни чи воїнами.

Як на мене, сьогодні бути сильними – це не лише наше право, а й обов'язок кожного громадянина.

Не дати, як внутрішнім, так зовнішнім ворогам ввести себе в оману – щоденне завдання номер один для всіх, хто не на фронті, але, так само як і військові, зобов'язані за нашу спільну перемогу.

"Перемагає той, у кого воїни сильної духом і сповнені єдиної мети", – писав Сунь-цзи у "Мистецтві війни". Я не знаю жодної армії світу, яка могла б змусити українців здаватися чи підкоритися. Найбільший ризик – це нав'язне ворогом відчуття тотальної здачі.

Щойно ми відкинемо сумніви, армія і тил стануть одним цілим. Тоді перемога буде питанням часу.

Читайте зараз:

"Крим стає пасткою для Путіна": інтерв'ю генерала Раїна про 5 напрямків, де програє Росія

Пов'язані теми:

війна Росії з Україною	окуповані території	придністров'я
------------------------	---------------------	---------------

<p>E-mail редакції: news24@24tv.com.ua</p> <p>Ми тут: м. Київ, вул. Володимирська 61/11, офіс 50</p>	<p>Новер телефонів: +38 044 390 5077</p> <p>Ма в соціальних: Ми в соціальних</p>	<p>Про нас</p> <p>Редакційна політика</p> <p>Про телеканал</p> <p>Телеведучі</p> <p>Рекламодавцям</p> <p>Правила користування</p>	<p>Політика конфіденційності</p> <p>Політика використання штучного інтелекту</p> <p>Політика конфіденційності AdMob</p> <p>Угода Користувача Спільноти</p> <p>Правила коментування</p> <p>Темніша інформація</p>	<p>Контакти</p> <p>Вакансії</p> <p>Структура власності</p> <p>Карта сайту</p> <p>Ігри</p>
<p>Всі новини</p> <p>Головні новини</p> <p>Новини України</p> <p>Прямий ефір</p> <p>Відеонювини</p> <p>Аудіоновини</p> <p>Погода</p>	<p>Війна Росії з Україною</p> <p>Ракетні обстріли</p> <p>Карта бойових дій</p> <p>Мирні переговори</p> <p>Повітряна тривога в Україні</p> <p>Масована атака по Україні</p> <p>Війну у Росії</p> <p>Враги ворога</p>	<p>Мобілізація в Україні</p> <p>Звільнення з військової служби</p> <p>Мобілізація 50+</p> <p>Мобілізація жінок</p> <p>Контракт для 18-24-річних</p> <p>Відстрелка від мобілізації</p> <p>Мобілізація в Україні: скільки осіб мобілізує ЦИК</p>	<p>Новини економіки</p> <p>Ціна каври</p> <p>Курс валют</p> <p>Фінансові новини</p> <p>Тарифи на комунальні послуги</p> <p>Податки</p> <p>Пенсія в Україні</p>	
<p>Кіно</p> <p>Найцікавіші фільми</p> <p>Українські фільми</p> <p>Фільми на вечір</p> <p>Комедії</p> <p>Серіали</p>	<p>Новини Освіти</p> <p>Міністерство освіти та науки України</p> <p>Школа</p> <p>NMT 2026</p> <p>Намрозвиток</p> <p>Навчання за кордоном</p>	<p>Нерухомість</p> <p>Аналітика ринку</p> <p>Купівля житла</p> <p>Тренди і наративи</p>	<p>Спорт</p> <p>Бокс</p> <p>Футбол</p> <p>Теніс</p> <p>Біатлон</p> <p>Інші види спорту</p>	
<p>📧 Email - розсилка</p> <p>Будьте в курсі всіх новин і анонсів! Перефідуйте на сторінку наших розслсок, щоб обрати ті, що відповідають вашим інтересам.</p> <p>ДО РОЗСІЛКОК</p>		<p>Всі комерційні рекламні матеріали позначені словами "Спецпроєкт" чи "Партнерський матеріал". Матеріали з позначкою "Експерт", "Топік" підкріплюють позицію автора та бренд. Редакція може не поділяти з Вами поглядів. Детальніше щодо реклами та правил цитування можна ознайомитись в правилах користування сайтом. Усі права захищені. Матеріали сайту призначені для осіб старше 21 року (21+)</p> <p>Онлайн-медиа «24 Канал» вул. Галицька, буд. 15, м. Львів, 79008 Телефон: +380 (32) 229-77-77 Адреса електронної пошти: legal@24tv.com.ua Ідентифікатор онлайн-медиа в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа — ІФО-05057</p> <p>© 2005—2026, ПраТ «Телевизійокомпанія "Лінес"», 24 Канал.</p>		

ВСІ НОВИНИ

НОВИНИ УКРАЇНИ

ФОНД 24

ІГРИ

АНАЛІТИКА

24 ОНЛАЙН

КАБІНЕТ